

Jeg har nu gjort Rede for det Forslag, som mit Parti stiller, dets Indhold og dets Hensigt. Vi tilkendegiver overfor al Verden, at vi agter at være neutrale, vi vil ikke blande os i Stridigheder, vi erkender vor militære Afmagt, vi ønsker om muligt at forblive uanset, hvis der igen skulde udbrude en Verdensbrand, thi derigennem mener vi at være bedst betrygget. Vi mener, at hvis vi anvendte de Penge, som nu bruges til Militæret, til at give Ungdommen en bedre Opdragelse end nu, vilde vi styrke og gavne vort Land mere, thi de militære Foranstaltninger gavner ikke Danmark, de skader kun Landet. Men hvis man fra anden Side vil have en Militærordning gennemført, maa vi kræve, at Vælgerne først bliver spurgt. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen fortalte i Gaar, hvad Venstre havde skrevet i sit Valgmanifest, nemlig at Vælgerne var forberedt paa, at der vilde komme en ny Militærordning. Ja, det er rigtigt, men det eneste Parti, der ved sidste Valg kunde sige, hvad det vilde i saa Henseende, var Socialdemokratiet; vi sagde, at nu da vi efter Verdenskrigen kunde se, hvorledes Stillingen var, stod vi fast paa vort Afrustningsstandpunkt. For Venstre derimod synes jeg, Spørgsmaalet maa blive det, om Partiet har et Flertal bag sig blandt Vælgerne, selv om det faar Støtte fra de Konservative. Det ærede Medlem Hr. Rudfeld nikker paa en fuldkommen sikker Maade, men det tror jeg nu ikke, han skal gøre. I April 1920 blev der skrevet Sejrsartikler i Venstres og den konservative Presse, hvor man fremhævede, at nu havde Venstre og de Konservative 129 000 Stemmer flere end de Radikale og Socialdemokraterne, en Majoritet, sagde man, som ikke i Hast blev revet over Ende, og Venstre alene havde 50 000 Stemmer flere end Socialdemokraterne. Der gik saa 5 Maaneder til det næste Valg, og da virkede de mange Bussemænd, al den megen Tale om Tvang og Generalstrejke, ikke længere, nu kunde man se lidt mere nøgternt paa Tingene. Det viste sig da, at ved Valget i September reduceredes Venstres Majoritet overfor Socialdemokratiet fra 50 000 til 22 000 Stemmer, og de to Partiers samlede Majoritet faldt med 38 000 Stemmer fra 129 000 til 91 000. Tror det ærede Medlem, at dette Omslag standsede lige præcist i September Maaned? Nej, jeg tror dog, at med denne Reduktion i Løbet af 5 Maaneder for Øje er der ingen, som i Dag med Sikkerhed kan sige, hvilken af de to Anskuelser der har Flertal i Danmark, og naar det kan være tvivlsomt, hvor Flertallet ligger, forekom-

mer det mig, at det at gennemføre en Militærordning med almindelig Værnepligt, hvorved man tvinger store Dele af Ungdommen til noget, som den i sit Hjerter imod, er en Politik, der i hvert Fald ikke har stort med Frisind at gøre. Det vil være det rigtigste først at udskrive Valg og derefter at tage fat paa Behandlingen af Militærlovene. Fra anden Side, fra Arbejdsgiver-side, er det blevet krævet, at Aldersrenteloven skal vente, indtil vi har haft Valg. Jeg vil ikke støtte dette Krav, men jeg siger, at jeg ønsker Valg nu og derefter Gennemførelse af en Aldersrentelov, og det er min Overbevisning, at der da vil blive vedtaget en bedre Lov end den, som Venstre og de Konservative nu er ved at makke sammen; jeg ængstes for det Resultat, der kommer ud af dette Forlig, som vel skal kædes sammen med Militærforliget.

Venstres ærede Ordfører talte om, at ved en Folkeafstemning vilde der staa tre Principper overfor hinanden, Socialdemokraternes, de Radikales og Venstres plus de Konservatives som det tredje, og han sagde, at der sikkert ikke vilde blive Flertal for noget af dem ved en Folkeafstemning. Dette var nu aabenbart en Fejltagelse, jeg kan slet ikke tænke mig, at det ærede Medlem saa aabent vilde sige, at Venstre og de Konservative ikke kan opnaa et Flertal, naar de gaar sammen. Jeg skal ikke opholde mig derved, jeg nævner det kun, thi det var saa aabenbart en Fejltagelse — jeg mener for øvrigt ikke, de to Partier vil faa Flertal; det er imidlertid en Ting for sig, men det ærede Medlem mener det sikkert.

Der næst spurgte det ærede Medlem: Hvis det nu skulde vise sig, at der ved en Folkeafstemning hverken blev Flertal for det ene eller det andet Forslag, hvad saa? Dertil vil jeg sige, at saa er Valget selvfølgelig det næste Skridt; det behøver man ikke at spørge om. Hvis det ved en Folkeafstemning viste sig, at Venstre og de Konservative fik Flertal, har de Ret til at gennemføre det Forlig, der her er Tale om. Faar de ikke Flertal, er det urigtigt overfor Vælgerne at gennemføre det.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen kom i sin meget stemningsfulde Tale i Gaar ogsaa med nogle ret bevægede Udtalelser om Augustdagene i 1914. Han talte om, hvordan Forholdene var, da de unge Mænd skulde ind til Sikringsstyrken, og sagde noget, der syntes mig rigtigt og træffende. De sang ikke „Den Gang, jeg drog af Sted“, men det var Mennesker der var besjælet af Pligtfølelse, sagde det ærede Medlem.